

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
4. ROČNÍK - ČÍSLO 43 - ŘÍJEN 2006

Otec Pavel Uhřík nese už 33 let praporek svého rodiště, jako zatím poslední kněz z Fryštáku. Bude jej někdo následovat?

Duchovní slovo

Drazí farníci,

Toto duchovní slovo píší po desáté hodině večerní. Všude kolem mne je ticho a klid. Postupně se mi vynořují vzpomínky na krásnou oslavu výročí první zmínky o Fryštáku, na slavnostní bohoslužbu celebrowanou otcem biskupem Karlem Herbstem, na nádhernou monstranci a další vydařené aktivity. Těž však myslím na budoucnost našeho města a celého světa. Věřím, že nejsilnější a nezníčitelná je energie lásky. Dokud se najdou lidé, kteří o ni usilují, stále bude ve světě zásobárna lidskosti, dobrotivosti a vzájemné spolupráce. Hledejme toto největší bohatství u svých předků, které máme v čem obdivovat, ale hledejme též toto velké dobrodiní u našich současníků. Žije mezi námi mnoho obětavých lidí, kteří nehledí jen na vlastní prospěch, nýbrž na dobro druhých. Nevidím je? Třeba je chyba ve mně, že si všímám jen těch negativních věcí a sám jsem jimi zahlcen, takže vidím špatně.

Bůh je na straně života, i když připouští smrt. I Ježíš zemřel na kříži. Láska je však silnější než smrt. Dobro se stále znovu a znovu objevuje a hledá, kdo se ho ujme.

Rád bych každého 17. v měsíci věnoval vzpomínku v kostele staříčkovi Ignáci Stuchlému, aby jeho „duch“ z Fryštáku nezmizel. 14. října má náš děkanát tradiční pouť za rodiny a povolání k zasvěcenému životu, tentokrát ne na Velehrad, ale do Olomouce. Na konci října si připomeneme 10. výročí DISu – domu, centra pro mládež – který je určitě požeňáním nejen pro naše město, ale i pro mnohé mladé, kteří ho navštívili z různých končin naší vlasti.

Prosím staříčka Stuchlého, aby žehnal a přimlouval se za naše město, mladé i seniory, abychom zůstali věrni Bohu, vlasti, národu, jak je to vytesáno v průčelí školy. Dobrý staříčku, zůstávej s námi, prosím!

otec Mirek

Oslavy 650. výročí první písemné zmínky o Fryštáku

V týdnu od 9. do 17. září proběhly ve Fryštáku oslavy 650. výročí první písemné zmínky o našem městě. Připravena byla řada kulturně společenských akcí. Od výstavy „Fryšták napříč staletími“ v sále DISu, přes slavnostní koncert vážné hudby v našem farním kostele sv. Mikuláše a křest nového DVD Krajina domova, až po sobotní společenský večer.

Oslavy vyvrcholily v neděli 17. září slavnostní mší svatou, kterou celebrowali otec biskup Karel Herbst, fryšťácký rodák (kapucín) otec Pavel Uhřík, náš otec Mirek Dibelka a DIS zastupovali otec „Johnny“ Komárek a otec Cyril Juroška (jubilat, který zároveň slavil 40 let svého kněžství).

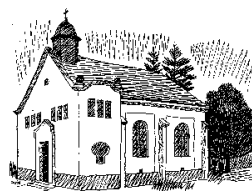
Slavnostní mše se zúčastnili také hosté z družebního slovenského města Muráně, starosta Lubomír Doležel a řada dalších... Právě mše svatá za farníky byla více než důstojným závřením celotýdenních oslav. Několika fotografiemi se proto k této pro naši farnost důležité akci vracíme.

-pn-

Kostely na Valašsku

Všemina - kostel sv. Jana Nepomuckého

Farní kostel sv. Jana Nepomuckého vybudoval neznámý stavitel v letech 1780 až 1784 a známé není dokonce ani datum jeho vysvěcení. Jedná se o prostou barokní stavbu z lomového kamene a dřeva. Až do roku 1904 měl tento kostel šindelovou střechu.

Během historie by dvakrát přestavěn – naposledy právě v roce 1904. Z téhož roku pochází i stropní obrazy, křížová cesta a sochy sv. Cyrila a Metoděje na kůru. Vytvořil je místní rodák Alois Martinů, řezbář a profesor kreslení.

V roce 1789 se stal jediným a hlavním všeminským oltářem boční oltář ze zrušeného františkánského kostela v Kroměříži. Dochován z něho zůstal jen kříž a sochy Bolestné Panny Marie a sv. apoštola Jana. V roce 1817 namaloval nový oltářní obraz Jan Kysling z Holešova.

Všeminský kostel získal také šest velkých obrazů světců z Velehradu, ty se však nedochovaly. V roce 1887 byl barokní oltář nahrazen novým, pseudogotickým, a později

k němu přibily dva boční oltáře – Božského srdce Páně a Panny Marie – a také kazatelna podobného vzhledu. V roce 1963 byla provedena podle návrhu akademického malíře Františka Peňáze a akademického sochaře Aloise Špetíka nová úprava interiéru v moderním stylu. V kostele byla prodloužena okna a zvýšeno kněžiště. Vitráže v oknech pochází z roku 2001 a byly zhotoveny podle návrhu Jana Jemelky z Olomouce.

Poutní slavnost se ve Všemíně koná 16. května na svátek sv. Jana Nepomuckého.

(z knihy Kostely na Valašsku, kterou vydalo nakladatelství Public Art, Radovan Stoklasa, Příčná 1390, Rožnov pod Radhoštěm)

-pn-

Otec Mirek slaví padesátiny

Náš otec Mirek Dibelka se 29. září dožil významného životního jubileje, a to padesátých narozenin. Tuto událost chce oslavit se všemi farníky dnes (v neděli) odpoledne. Oslava bude podle počasí buď na farním dvoře nebo na DISu a všichni jsou srdečně zváni! (podle vlastních slov otce Mirka si budete moct vybrat mezi pivem a vdolečky... :-))

Za redakci Farničku jsem s otcem Mirkem udělal podrobný rozhovor. Protože byl ale tak dlouhý, že by zabral asi celé číslo Farničku, vybíráme z něj pouze to hlavní a to, co jste možná o našem panu faráři ještě neslyšeli...

Od narození po vysvěcení:

- otec Mirek se narodil 29. září 1956 ve Frýdku-Místku jako šestý syn Ludmily a Antonína Dibelkových a vyrůstal v malé vesničce nedaleko Frýdku-Místku
 - po osmiletce se vyučil provozním zámečnickem, protože podle jeho slov „*elektrikářů už bylo v rodině dost*“
 - poté pracoval ve válcovnách plechu, ale po třech letech se rozhodl pro duchovní dráhu, a tak udělal zkoušky na večerní studium na Šmeralově gymnáziu v Ostravě
- na gymnáziu studoval 4 roky (skončil v roce 1978), přitom pracoval (dva roky i v těžkém provozu – poolovávání plechů) a také strávil pět měsíců na vojně v Čierne nad Isou

- v letech 1978-83 studoval teologickou fakultu v Litoměřicích (jeho spolužákem a nejlepším kamarádem byl nynější ředitel DISu – P. Johnny Komárek)
- 25. června 1983 byl vysvěcen na kněze

Působišťe:

- jeho prvním působišťem byl **Šumperk**, kde strávil dva roky – zde se mu líbilo, protože měl od děkana hodně volnosti pro práci s mládeží a rodinami
- po Šumperku přišla na řadu **Hrabyně** – poutní místo ve Slezsku, kde strávil 3 roky a pak byl odsud odvolán, protože byl příliš aktivní (vrcholem pro pány soudruhy byla pouť mládeže, kterou otec Mírek zorganizoval)
- léta 1988-89 strávil v pohraničí – v **Bělottíně** – a pak krátce působil v **Hranicích**
- po revoluci se hledal ředitel pro salesiánské středisko v **Českých Budějovicích** a protože nikomu se tam příliš nechtělo, zůstalo to nakonec na otce Mírka...
- ale už po dvou letech se opět stěhoval na opačný konec republiky – do **Hroznové Lhoty a Lipova**, kde konečně zakotvil na delší dobu, konkrétně na 7 let (podařilo se mu postavit nový kostel v Lipově a celkově se mu zde líbilo – byla to živá farnost)
- poté jednoroční odpočinek v Podkrkonoší – **Rumburk**
- v letech 2002-05 působil v další živé farnosti – v **Újezdě u Brna**
- no a nyní je již přes rok ve **Fryštáku** a doufejme, že zde ještě nějaký ten rok pobude... :-)

Zajímavosti ze života:

Bez komentáře....:-)

- už od malička ho pronásledují různé zdravotní trable, ale zajímavé je, že ať už měl něco zlomené, rozbité nebo naražené, skoro vždycky to bylo na levé straně těla – „Pak už jsem třeba jen ohýbal prut na luk a ten můj levý loket byl tak oslabený, že hned vyskočil!...“
- byl v podstatě velice hodné dítě (občasné rozbití okna balónem se nepočítá), navíc jako nejmladší neměl příliš zájem se s bratry bít...

- v dětství se mu učít příliš nechtělo, raději kopal do míče, hrál pinec nebo jezdil na kole
- jeho oblíbený předmět byl dějepis – „Jednak mě zajímalo, jak se svět vyvíjel, no a taky se mi líbila paní učitelka...“:-)
- dlouhou dobu nosil knírek, dokud mu nebylo řečeno, že mu nesluší...
- když byl v semináři, musel pečlivě tajit úmysl stát se salesiánem, protože na počátku musel jako všichni ostatní podepsat, že do žádného řádu nevstoupí (komunistické nařizené)

Otec Mírek po vysvěcení (stojí vpravo a vedle něj je otec Johnny)

- v Újezdě u Brna, jednom z jeho působišť, se jezdí známý závod K-24, který trvá 24 hodin, a otec Mírek ho jako nadšený cyklista absolvoval dvakrát
- jeho největším koníčkem je sport (cyklistika, fotbal a další míčové hry), i když dnes už ho musí ze zdravotních důvodů omezovat
- dále má rád vycházky do přírody, četbu (hlavně sociální, spirituální a podobná literatura) a také rád a velice dobře hraje šachy (jeden z jeho bratrů je hraje dokonce závodně)
- jedny z nejnepříjemnějších chvil zažil, když byl s farníky z Újezdu v Rakousku v horách a slečny si na velmi těžký výstup po žebřících a skalách obuly jakési lehké sandálky – když je viděl sestupovat ze skal všechny a bez zranění, byla to prý asi největší úleva v životě...
- rád a často „rozesmívá“ farníky v kostele, a to nejen slovně – jednou při adoraci se mu dokonce povedl i kotoul vzad. :-) Humorných příhod se mu stala celá řada, ale prý si pořádně na žádnou nemůže vzpomenout...

Životní motto:

- „*Mějte oči upřené na Ježíše.*“ (Židům 12) a „*Bud' sám sebou a s odvahou kupředu!*“

-pk-

Poznáte ho? Ano,
je to ten nejmenší.
A už zde má levou
ruku v sádře...:-)

Se spolužáky
(Mírek je napravo)

PAVEL OSOHA ODJÍŽDÍ DO BULHARSKA (NAŠTĚSTÍ NE NA DLOUHO)

Chtěl bych jménem svým i naší redakce poděkovat za spolupráci členovi redakční rady a člověku, bez kterého by Farniček nemohl vycházet. Už téměř 4 roky pečlivě každý měsíc zpracovává Vaše materiály a fotografie a patří k těm, co se na každém novém čísle podílejí měrou vrchovatou.

Pavel má teď před sebou nelehký úkol a odjíždí k salesiánům do Bulharska. Věřím, že s jeho postřehy z této misie se budeme pravidelně setkávat na stránkách našeho časopisu a budeme tak mít svého „bulharského“ zahraničního zpravodaje.

Pavle, ještě jednou díky za všechno, a už teď se těšíme, že se po svém návratu znovu zapojoš do spolupráce – protože Farniček je tak trochu i Tvoje „dítě“.

To si přeje kolega Pavel N.

Tak, už ve středu brzo ráno odjíždím... Ale kam vlastně a proč?

To bych tady rád trochu osvětlil. Hodně lidí se mě ptá, proč tam jedu, co z toho budu mít, proč přerušuji školu a „ztrácím“ tak rok života... Ale já to vidím jinak – ten rok neztrácím, právě naopak! Získám nové zkušenosti, zažiji něco jiného, změními trochu ten stereotyp. Prožiji rok v místě, kde je životní úroveň nižší, než u nás, a to mě naučí víc si vážit toho, co mám... No a v neposlední řadě je to příležitost udělat si v mnoha věcech jasno. A hlavně – chci prostě rok strávit pomoci těm, kdo to potřebují...

No a kam tedy jedu? Do Bulharska, konkrétně do Kazanlaku, kde bude pracovat jako salesiánský dobrovolník s dětmi a mládeží. O této možnosti dobrovolnictví jsem se dozvěděl náhodou, když jsem „surfoval“ po internetu. Chtěl jsem někam vycestovat, ale pořádně jsem nevěděl kam, kdy, jak... Tak jsem si to pořádně přečetl, potom několik telefonátů a už byla ruka v rukávu... Nejdřív jsem chtěl jet do Afriky, ale bylo mi řečeno, že moje pomoc by byla více potřebná právě v Bulharsku, a tak jsem kývl...

Aby se člověk mohl stát dobrovolníkem, musí samozřejmě absolvovat různá školení a nějakou tu praxi. Nás (připravovalo se nás tento rok dohromady kolem 15) čekalo tedy osm víkendů (i když já jsem se přidal až o něco později), v průběhu kterých jsme se dozvěděli spoustu zajímavých a potřebných věcí o sociálních či interkulturálních problémech, praktické informace a spoustu dalšího. No a na začátku června jsme byli v Praze-Kobylisích salesiánským provinciálem Františkem Blahou slavnostně vysláni na svou „misi“.

Chtěl bych říct, že možnost stát se dobrovolníkem je zde pro každého! Takže kdo by nad něčím takovým přemýšlel, ať se podívá na internetové stránky www.sdb.cz/dobrovol, kde najde více informací.

Každému říkám, že není potřeba žádné velké loučení – vždyť už za deset měsíců jsem zpátky a ono to uteče jako voda... :-) Doufám jenom v to, že až se vrátím domů, v Bulharsku po mě zůstane viditelná stopa – kus odvedené práce. A v tom mi můžou pomoci i vaše modlitby! Prosím Vás o ně!

Pavel Osoha (-pk-)

KAZANLAK

Možná, že málokdo z vás ví, že salesiánské dílo v Bulharsku mají na starosti Češi. První salesiáni sem přišli v roce 1994 a za těch 12 let odvedli opravdu pořádný kus práce, ale i tak zde mají stále těžkou pozici, protože v Bulharsku samozřejmě převažuje, stejně jako na celém Balkáně, pravoslavné náboženství.

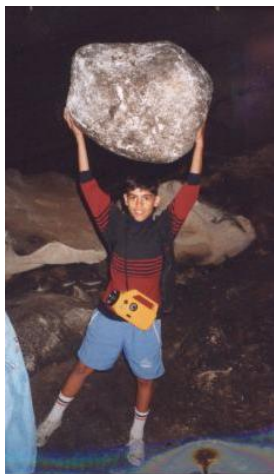
Sídlem salesiánů v Bulharsku je tedy město Kazanlak, nacházející se ve střední části Bulharska, asi 200 km východně od Sofie. Kromě toho salesiáni spravují také farnosti Starou Zagoru a Jambol. Momentálně působí v Kazanlaku čtyři čeští salesiáni a v jejich činnosti jim pomáhá občanské sdružení OAZIS, které v Kazanlaku založili místní obyvatelé.

A co je tedy náplní činnosti salesiánů v Bulharsku? Hlavní je samozřejmě středisko mládeže.. Na středisku funguje oratoř, kam volně přicházejí děti a mládež, aby si zahráli, popovídali – prostě aby zde měli zázemí. Dále jsou zde pořádány různé víkendové akce, výlety či sportovní turnaje... No a také prázdninové akce. Je to tedy hodně podobné například našemu DISu. Další činností je spravování již zmiňovaných farností a sociální pomoc potřebným.

Tak, to by bylo pro začátek o Kazanlaku všechno – více napíšete zase v některém v příštích číslech Farničku...

-pk-

Více informací o salesiánech v Bulharsku a o Kazanlaku najdete na internetových stránkách www.sdb.cz/dobrovol.

Celostátní setkání animátorů (13. - 19. 8. 2006, Litomyšl)

Mše svaté, celebrowané českými a moravskými biskupy, přednášky a diskuse s odborníky i se svými vrstevníky, různé druhy modlitby, koncerty a divadelní představení nabízí účastníkům Celostátní setkání animátorů (CSA) v Litomyšli. Ti si mimo jiné mohli vyslechnout také životní svědectví nevidomé dívky či kněze – politického vězně.

Zástupci z České televize pozvali animátory i na promítání pořadu Exit 316. Ten se věnuje křesťanství a v televizi se začne objevovat od září. Bude mít sedmáct dílů a vznikl v Křesťanské akademii mladých. Podle jeho tvůrců na něj každý mladý může navázat.

Důležitým bodem setkání jsou debaty v menších skupinách. Znamení doby – diskusní skupiny vedené odborníky si mohl každý vybrat podle tématu. V pondělí a středu probíhaly vždy dva bloky, takže bylo možné projít celkem čtyřmi skupinami.

Ve skupinách oMaK (o modlitbě a Katechismu) se animátoři seznamovali, učili modlitbu *Otče náš* ve znakové řeči a především navazovali na společné přednášky. Na téma „Katechismus katolické církve“ přednášel i biskup Mons. Jiří Paďour.

Jednotlivé dny se zaměřují podle tzv. Slova na den. Pondělí – „Prosili jej, aby se ho dotkl“, úterý – „Velebí má duše Hospodina!“ Středa – „Trochu si odpočiňte“, čtvrtek – „Poklekl před ním a ptal se ho: ‚Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?‘“ Pátek – „Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl.“ Sobota – „Řekl mu: ‚Pojď za mnou!‘ On vstal a šel za ním.“

Program setkání završilo při závěrečné sobotní mši svaté vyslání dobrovolníků, tzv. volentérů. Tito mladí lidé zdarma věnují rok svého života službě druhým. Budou žít v malých skupinkách na farách a spolupracovat s místním knězem. Jejich činnost se zaměří především na volnočasové aktivity věřících i nevěřících dětí a mladých lidí.

CSA je akce, která vytváří základy pro Celostátní setkání mládeže, které se bude konat v roce 2007 v Táboře, a na kterém se očekává účast asi 5000 mladých lidí. Právě animátoři se budou na tábořském setkání velkou měrou podílet.

Tisková zpráva

POSTŘEHY ÚČASTNÍKŮ

„Z celého setkání se mi nejvíc líbily skupinky oMaK, kde jsme diskutovali o víře, katechismu, církvi, ale i o tom co se nám v naší farnosti daří a co nikoli. Při těchto diskuzích mladý člověk přichází na to, že každý má problémy, ale když je s Bohem tak se tyto problémy řeší mnohem snadněji.“

Gabča

„Hodně mě zaujala jedna „neduchovní“ složka programu, a to debata s „animátorem“ z mnohým jistě známé Lipnické prázdninové školy. Vrchol tábora v polovině pobytu? To byla jen jedna z jeho mnohých překvapivých myšlenek. A co se duchovna týká, tak nejvíce mě oslovila salesiánská modlitba, vedená právě jedním ze salesiánů. A co jinak? Hodně známých tváří, nabitý program, ale na můj vkus málo praktických animátorských rad.“

-pop-

„Já bych chtěla mj. vyzdvihnout přednášky Znamení doby, z nichž nejvíce mě zaujala ta o zapojení křesťana do veřejného života. Přednášející nás zde vyzývali, abychom aktivní účast ve veřejné práci brali jako odpověď na výzvu: „Buďte kvasem a solí země“. Velmi silným zážitkem víry byl rovněž průvod Litomyšlí v poslední den setkání. My, přes 500 mladých lidí, jsme procházeli skrz město za zvuku modlitby či písně „Na cestu s námi vyjdi, Pane...“ Myslím, že tato událost se stala nádherným svědectvím víry nejen pro nás samé, účastníky CSA, ale i pro obyvatele Litomyšle, které jsme při tomto průvodu potkávali.“

LiGo

Ministrantský tábor

Bylo týden před koncem prázdnin, kdy už se někteří chystají do školy, ale naši ministranti ještě odjeli na ministrantský tábor s otcem biskupem Kájou do Ktiše, která je blízko Českých Budějovic. Vyjela desetičlenná výprava nejvzornějších a někdy hodných :-)) ministrantů ve složení Filip a Tom Jasenští, Pája Nášel, Honza Kočenda, Lukáš Odstřčil, Radim Horáček, Pavel a František Osohovi, Rošťa Sypták, Jenda Görig a Filip Němec. A nechyběl ani otec Mírek.

Rozdělili jsme se do dvou skupin. První skupina, vedená Pavlem, odjížděla dopoledne z vlakového nádraží v Holešově do Brna a odsud rychlíkem do Českých Budějovic. Druhá skupina odjížděla po závadě na autě až ve tři hodiny odpoledne. My, jedoucí vlakem, jsme se bavovali, jak to jen šlo. Hlavně to byla karetní hra BANG. Po příjezdu do Budějovic na nás už čekal otec biskup Kája, aby nás odvezl do Ktiše, kde jsme měli strávit týden. Něco jsme vybalili a už přijela i druhá skupinka, v čele s otcem Mirkem. Večer jsme se seznámili s Luckou a Milanem, kteří na středisku pracují, ale teprve druhý den to pořádně začalo...

Po ranní mši s otcem Karlem jsme vyjeli na jednu ze šumavských hor a byla to Klet'. Vyšli jsme z Červeného Dvora, kde byl postaven zámeček, který kdysi sloužil pro psychicky nemocné. Na kopci jsme udělali pár fotek a byli jsme smutní, že místní restaurace je zavřena. A tak nás zachránil až Filda Jasenský, který si všiml malého penzionu, kde jsme poobědvali. I když byly stížnosti, že místo pomerančového džusu byl jen pomerančový Tang, všichni odcházeli najezení. Po návratu jsme si zašli zahrát fotbal, ale brzo jsme skončili, protože mně bylo špatně a František si rozbil koleno... Večer si starší šli zahrát Bang, mladší to brzy zabalili a šli na kutě. Kolem půlnoci byl František náměsíčný. Nejprve se snažil odkopnout Jendovi matračky a potom nemohl najít svou postel a nakonec si svému brachovi stěžoval, že mu špatně umyl koleno... :-). Takže bylo tam veselo i v noci.

Příští den jsme měli naplánovaný Český Krumlov, ale nejprve jsme navštívili Kájov s krásným kostelem, o který se starají sestřičky. Když jsme si ho prohlédli, vyrazili jsme do Krumlova, kde jsme si prohlédli otočné divadlo a krumlovskou věž. Ale podle mne byl nejlepší jez na Vltavě, kde občas někdo spadl. Alespoň bylo o zábavu postaráno. Večer jsme si dali další fotbalový zápas proti domácím žákům.

A už tu byla středa, na kterou byly naplánované Prachatice. Byli jsme v muzeu a také v kostele. Po obědě jsme se vydali na poslední túru s otcem Karlem, který musel večer odjet do Prahy. Z rozhledny Libín

byla nádherná podívaná a já jsem například uviděl Temelín. Honzík Kočenda

neodolal a koupil si i zde turistickou známku. Po návratu na středisko jsme se rozloučili s otcem Karlem a šli jsme si zahrát další fotbalový zápas. Večer jsme se my starší dívali na válečný film a mladší šli unaveni spát.

Čtvrtek byl spíše odpočinkový. Ráno jsme měli mši v kapli s otcem Mirkem a po snídani jsme šli sbírat borůvky do blízkého lesa, příležitostně i hřiby, kterých možná bylo více jak těch borůvek, a nevím jestli náhodou tu smaženici nejlí ještě teď... :-). Odpoledne jsme vyšli na kopec blízko Ktiše, který se jmenoval Ktiška, a s Milanem jsme hráli

frisbee (taková házená s létajícím taliřem) a i když je to bezkontaktní hra, připadalo mi to spíš jako rugby, a tak jsme se nemohli divit, že jsme taliř rychle rozbili. Večer jsme hráli velký ministrantský fotbalový zápas, který řídil otec Mírek. Udělil několik žlutých karet a dokonce i jednu červenou kartu, která se hodně podobala jazyku na nazouvání bot. Nakonec vyhrál tým Pavla, který porazil tým nového vedoucího ministrantů Toma na penalty.

A byl tu pátek, poslední celý den v Ktiši. Dnes byl naplánovaný výlet k poutnímu místu, ukrytému v šumavských horách, a také na pěkné šumavské skály, odkud byl krásný výhled do okolí. Jak se to tam jmenovalo, to si ale bohužel nevzpomínám. Ale bylo tam pěkně a počasí nám přálo, jako ostatně celý týden. Cestou nazpět jsme nakoupili a zastavili se na oběd. Večer bylo velké balení, protože brzy ráno jsme vyjžděli.

Sobota... Ani se nám nechce věřit, že to tak brzy uběhlo. Co se dá dělat! Chci za všechny ministranty poděkovat Pavlovi Osohovi, otci Mirkovi a především otci Kájovi za skvělý tábor! Snad příští rok bude tak povedený jak ten letošní!

Filip Němec

Pout' ke Svaté Anně

Dne 6. 8. 2006 se uskutečnila požděná pout' k sousoší sv. Anny na Lukovském. Zúčastnilo se jí nečekaně množství fryštáckých farníků, asi 35. Byli přítomni i někteří z okolních farností, Lukov, Žeranovice, rodáci ze Suchého a Lukovského.

Úvodní slovo o historii sochy přednesl p. Josef Staněk. (Socha byla zbudována v roce 1907 nákladem almužnice tzn. žebračky Anny Lehké z Lukovského). Socha byla posvěcena P. Mirkem Dibelkou. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili a tuto pěknou akci připravili a zorganizovali.

Za osadníky (tzv. familyanty) z Lukovského a Suchého Z. O.

FRYŠTÁCKÁ PANTOMIMA NA SETKÁNÍ MINISTRANTŮ VE ŠTÍPĚ

Určitě většina z vás zaregistrovala, že v sobotu 23. září se konalo zlínské hale Novesta arcidiecézní setkání všech lidí, kteří se nějakým způsobem aktivně podílejí na životě svých farností (ministranti, zpěváci, katecheté, pastorační a ekonomické rady a další). Setkání, kterého se zúčastnilo několik tisíc lidí, bylo zahájeno slavnostní mší svatou v deset hodin dopoledne, koncelebrovanou otcem arcibiskupem Janem Graubnerem. Tuto mši také přenášela

televize NOE, která také točila reportáž z celé akce. Po ní se část účastníků přesunula do okolních farností na další program, který zde byl pro ně připraven, a ostatní, kteří zůstali v Nověstě, čekala prezentace jednotlivých děkanátů a další program. Mezi farnostmi, které se podílely na pořádání tohoto setkání, byl také Fryšták (hostili jsme scholy) a Štípa, kam postupně přijelo asi 1200 ministrantů. Pro ně zde byl připraven program v kostele i v jeho okolí a také oběd v místní školní jídelně.

Na program, který byl v kostele, se podílela také skupina pantomimy z Fryštáku (složená ze členů „spolča“ a společenství rodin) pod vedením Luboše Fuksy, která zde čtyřikrát za sebou (všichni ministranti naraz by se do kostela nevešli) sehrála krátké představení pantomimy s názvem „Jan Křtitel“, které jste mohli ve Fryštáku vidět buď na děkanátním setkání farních rad nebo odpolední pro seniory. Myslím, že se celé setkání vydařilo a měli z něj radost jak účastníci, tak i pořadatelé. Pomohlo k tomu i nádherné počasí, které tentokrát opravdu neklamalo.

-vii-

Návštěva Medjugorje

Hercegovská Medjugorje patří od začátku osmdesátých let minulého století nejnavštěvovanějším poutním místům v Evropě. 24. června 1981 se tady skupince několika dětí zjevila na kopci zvaném Podbrdo Panna Maria. Od té doby uběhlo už 25 let a z malé vesničky nedaleko města Ljubuški se stalo v celém světě známé poutní místo, které navštívily miliony věřících.

Letos o prázdninách se to podařilo i naší rodině. Medjugorje totiž leží zhruba 70 km od chorvatského pobřeží a je docela dobře přístupné pro turisty, kteří vyrážejí na dovolenou do střední Dalmácie na známou Makarskou riviéru. Přímo z tohoto známého letoviska totiž

vede cesta přes horský masiv Biokovo do Vrgoracu a dál přes bosenské hranice a zmiňované Ljubuški do Medjugorje. Druhou možností je pak cesta do přístavu Ploče (podél nádherných Baščinských jezer) a dál do vnitrozemí přes hraniční městečko Crveni Grm.

Už při příjezdu vás překvapí, jak se původně malá chudá vesnička rychle proměnila. Za posledních 25 let tu vyrostla řada penzionů a ubytoven, které při svých cestách za Pannou Marií (jak ji tady nazývají – Velikou Gospou) využívají poutníci.

V neděli 20. srpna – což byla mimochodem první neděle po velkém církevním svátku (15. 8. – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie) – bylo Medjugorje opět plné turistů. Potkat jste tu mohli nejenom domácí – Bosňáky, ale také Chorvaty, Čechy nebo Slováky, Poláky či turisty z Itálie, Velké Británie a dalších evropských zemí. Prostranství kolem zdejšího farního kostela sv. Jakuba bylo při mši v jedenáct hodin zcela zaplněno a skoro nešlo dostat se dovnitř do chrámu. Navíc všechny přítomné sužovalo velké vedro – teploty se pohybovaly kolem 35 stupňů Celsia a tak bylo plno lidí i u dvou kašen (s vodou).

Pro některé může být ulice, vedoucí kolem kostela, zklamáním – vedle prodejen s církevními předměty se tady prodává všechno možné – od plyšových hraček a nafukovacích zvířátek až po fotbalové dresy, ale to už bohužel ke koloritu těchto míst patří.

Po mši svaté zamířily naše kroky přímo k místu, kde se „Velika Gospa“ zjevila 6 dětem. Do kopce „Brda“ tady vystupují v poledním žáru davy lidí a nutno dodat, že v náročném terénu se mnoho z nich pohybuje naboso – někteří i po kolenou. Po několika minutách i my přicházíme k soše Panny Marie, doslova obležené věřícími, kteří tady přednášejí v modlitbách své prosby. Při podrobnějším pohledu na okolí zjišťují, že mnoho z nich bylo vyslyšeno. Jsou tady stovky nejrůznějších vzkazů – vyryté do kamenných desek – „Chvala Tobě Kralejevico mira“, „chvala za našu Luciju“ – apod.

I my se v tiché modlitbě skláníme před nádhernou bílou mramorovou sochou naší Matky a prosíme a také děkujeme – za všechno... Zázitek, který si v srdci odnášíme, nás bude ještě dlouho naplňovat. Chvála Tobě, Královno Míru, naše Matko...

PS: Po návratu domů a „surfování“ po internetu zabrousím i na stránky www.verite.cz, které přinášejí pravidelné informace o dění v Medjugorje. A nevěřím vlastním očím...

V pondělí 21. srpna 2006, v předvečer svátku Panny Marie, Královny, se Panna Maria zjevila vizionářovi Ivanovi pro jeho modlitební skupinu u Modrého kříže v 10 hodin večer za přítomnosti velkého množství poutníků z celého světa.

Ivan po zjevení kromě jiného řekl: „Panna Maria se zjevila radostná a veselá v přítomnosti tří andělů. Modlila se nad námi nade všemi, všechny přítomné požehnala svým mateřským požehnáním, požehnala náboženské předměty, které si lidé přinesli.“ Panna Maria se modlila za duchovní požehnání v Církvi a za kněze. Ivan ji doporučil všechny přítomné, jejich problémy, jejich úmysly, zvláště nemocné. Modlili se s Pannou Marií Otče náš a Sláva Otci a Panna Maria se při modlitbě vzdálila do nebe.

-pn-

Kalendárium říjen 2006

- 1. 10. 26. neděle v mezidobí
- 2. 10. Památka sv. Andělů strážných
- 4. 10. Památka sv. Františka z Assisi
- 8. 10. 27. neděle v mezidobí
- 15. 10. 28. neděle v mezidobí
- 17. 10. Památka sv. Ignáce z Antiochie
- 18. 10. Svátek sv. Lukáše, evangelisty
- 22. 10. 29. neděle v mezidobí
- 28. 10. Svátek sv. Šimona a Judy
- 29. 10. 30. neděle v mezidobí

ŠEDMÝ DEN JE NEDĚLE

*Sedmý den je neděle,
scházíme se v kostele.
Kdo tam cestu nenajde,
ten výmluvu vždy najde.*

*Odpoledne dospáváme,
co přes týden zameškáme.
Lenošit se dá i jinak –
třeba lehneme si naznak.*

*Přes týden je práce dosti,
tak makáme do sytosti.
Každý, kdo chce, práci najde,
lenochovi chuť hned zajde.*

*Tak už to na světě chodí,
každý k jinému se hodí.
Je už přece dávno známé –
různý člověk různé zvládne.*

*Kdo co umí, to ať dělá
v neděli pak do kostela
měl by najít svoji cestu,
kdo se dočkal svého křestu.*

(František Zálaha)

Co, kdy, kde???

POUŤ DO OLOMOUCE

V sobotu 14. 10. bude tradiční pouť za rodiny a duchovní povolání. Tentokrát se uskuteční pro změnu v Olomouci. Všichni jste srdečně zváni!

VÝROČÍ 10 LET DISU

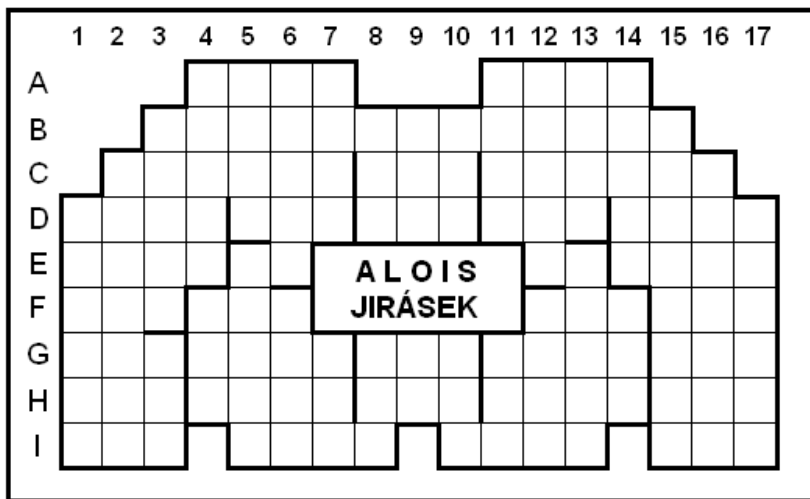
Tento rok je již desáté výročí od vzniku DISu, a proto v sobotu 28. října proběhnou v jeho areálu oslavy. Část programu je věnována jen bývalým a současným animátorům, zaměstnancům a účastníkům akcí, na večerní program jsou zváni všichni. Galavečer začíná v 19 hodin a kromě překvapení si můžete být jisti, že vám zahraje skupina Mirečkovi sekeráše a že se jistě nebudete nudit. Více informací najdete na webových stránkách DISu – www.disfrystak.cz.

VÍKENDOVKY NA DISU

- 6. – 7. 10. Mandala
- 7. 10. DÍStřecha
- 7. – 8. 10. Jaký si to uděláš...
(takový to stejně nemáš)
- 14. 10. Paintball

Více informací najdete na webových stránkách DISu – www.disfrystak.cz.

Vodorovně: A. súdánské město, obilnina, **B. I. díl tajenky**, C. značka televizoru, běloveská minerálka, krém na opalování, D. atol, SPZ aut Ostravy, příslušník lašského nářečí, polní míra, papoušek, E. saze, slovenské zvrtné zájmeno, české město, francouzské mužské jméno, F. řeka v Rusku, pásek, SPZ okresu Klatovy, písmeno řecké abecedy, G. lesklý nátěr, rostlina podobná heřmánku, náš filmový herec (Josef), nápoj, noční podnik, H. slovenský souhlas, malá oj, sluchové ústrojí, kovová nit, pražská SPZ, I. tmel, mravovědec, plynný prvek, snění.

Svisle: 1. úkolový lístek, 2. pohovky, 3. druh kaučuku, polský spisovatel, 4. adamovské strojírny, předložka, 5. podnik zahraničního obchodu, **II. díl tajenky**, 6. přišera, šumivé víno, 7. domácky Antonín, japonský ostrov, 8. africký veletok, listnatý strom, 9. krétské pohoří, obec u Pelhřimova, 10. perský panovník, značka rýsovaadel, 11. oračova potřeba, otázka na místo, 12. dívčí jméno, kostkovaná látka, 13. ruský revolucionář, **III. díl tajenky**, 14. zařízení jídelny, město v Belgii, 15. vyrobené z jílu (slovensky), mužský hlas, 16. znehynění přístrojů, 17. alkaloid izolovaný z kopytníku.

Nápověda: **nai, eser, aat, asarin.**

připravil František Zálaha

Vylosovaný luštitel této křížovky obdrží v říjnu opět hodnotnou knížku.

Tajenka z minulého čísla: Než něco řekneš, myslí na to, co chceš povědět!

Vylosovaný byl tentokrát **František Kočenda, Ke Skalce 367, Fryšták.**

Pokud patříte k pravidelným luštitelům našich křížovek a chcete i Vy vyhrát cenu v podobě hezké knížky, vložte lístek s tajenkou do schránky vzaду v kostele nebo nám napište na naši e-mailovou adresu farnicek@post.cz, nejpозději však do 20. dne v měsíci, kdy je uzávěrka Vašich příspěvků.

FARNÍČEK – zpravodaj farností sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu příspěvků.

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vit Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce!!!

Vyšlo 30. 9. 2006 v nákladu 230 ks.